

II
1168

X 231.6836

JK
44.
ORATIONES SYLVERSTAINIANAS
INDICIT
DE
LIBERALITATE ILLIBERALI
PRAEFATVS
FRIDERICVS CHRISTIANVS BAVMEISTERVS, R.

GORLICI, d. XVII Maii, ccccLIII.

EXCVDEBAT IO. FRIDER. FICKELSCHERERVs.

Quas honeste habere licet, diuitiis ita abuti plerosque videas, ut aut libidinum ministrae, aut ad injuriam fiant adiutrices. Quod uero, tantum abest, ut opum accidat culpa, ut potius, diuitias uirtuti non esse inimicas, uel unius SYLVERSTAINII exemplo possit demonstrari.

Hic cum aliis omnibus, generosae mentis et stirpis uiro dignis, uirtutibus abundabat, tum hac praecipua, quod, considerata sapienti-que usus munificentia, aliis, praesertim egestate pressis, opitulandi studio cederet nemini, diuitiarumque fructum uberrimum ad posteros uellet redundare. Ea quidem ille re et excelsum magnificum-que animum ostendit, et beneficentiae laudem consecutus est, quam nullus unquam dies, nisi qui faccula omnia, abolebit.

Vivit enim in animis nostris, uiuetque, dum litterae erunt, SYLVERSTAINIVS, eiusque beneficia omnium, qui iustum uirtutibus statuerint pretium, sermonibus celebrabuntur.

Nos certe, ad quos uel maxime SYLVERSTAINIANAE munificentiae fructum pertinere uoluit diuina prouidentia, quantumcunque ingenii facultatisque ad praedicanda tanti Maecenatis in nos merita poterimus adferre, adferemus, neque adeo committemus, ut partibus nostris defuisse uideamur.

Perlubenter ergo, et quanta possum maxima grati animi religione, crastina luce, pietatis, quam debet manibus SYLVER-STAINIANIS schola nostra, defungar munere, oratione anniuera-faria

faria demonstraturus, quanti conueniat aestumari Syluerstainii liberalitatem, qua, nescio, an ad rem litterariam nouis in dies incrementis augendam quicquam possit esse accommodatius.

Mecum in concionem prodibunt tres doctrinae disciplinaeque nostrae alumni,

Carolus Gottlob Meisnerus, Gorlicensis.

Ioannes Godofredus Braunius, Sagan. Siles.

Samuel Gottlob de Heine, Nobilis Siles.

quibus quemadmodum nuper forte benigniore contigit, beneficio SYLVERSTAINIANO ornari, ita, pietatis obsecuturi legibus, id agent, ut gratissimum animum habendis orationibus testificantur, demonstrentque, SYLVERSTAINII liberalitatem non esse falsam, fucatam, illiberalem et foedam, sed ueri nominis liberalitatem, quae ex uirtute ortum trahat.

Est nimirum quaedam liberalitas, quae, virtutem mentita, in uitiiis recte ponitur, dicique meretur illiberalis et sordida, cum quod a uoluptate paru quasi excluditur, tum quod ad ostentationem quaestumque unice resertur.

Videas, permultos, animi mollitie, nescio qua, ita ad benigne alios faciendum commoueri, ut, nulla habita rei familiaris ratione, facultates temere exhaustant, turpique profusione et largitionibus ultra modum locupletent amicos quidem, se autem suosque ad incitas redigant. Quod, teste Cicerone, tantum abest officio, nihil ut magis officio possit esse contrarium (a).

Quibus, si non deteriores, cerre non meliores esse uidentur, qui, ostentatione magis, quam iuuandi studio ducti, non tam honestum illud, quod ex uoluntate benefica existit, sequuntur, quam uanam captant gloriolam, cuius nimia immoderataque elati cupiditate, uideri, quam esse, benefici malunt. Quo fit, ut, per iniuriam, eripiant alios, quod alios largiuntur. Caesar, hoc nomine, male audiebat apud Romanos, nec dubitat Cicero illiberalem hanc eius liberalitatem notare. Quod idem fecit, sed teste, Cato, in oratione

(a) Lib. I. c. 14. de Offic.

FR TH 1168

oratione apud SALLVSTIVM. „Hic mihi, inquit, quisquam „mansuetudinem et misericordiam nominat. Iampridem equidem „nos uera rerum uocabula amisimus: quia bona aliena largiri, liberalitas.“ (b)

Supereft fordinissimum liberalitatis genus, quod ab avaritia originem repetit, et ad quaestum refert beneficia, ita, ut, qui dederunt ea, plus, quam dederint, exspectent. Munera, a quaefluosa hac liberalitate profecta, recte uocat eleganterque PLINIVS (c) uiscata et hamata, propterea, quod auari, quemadmodum uisco aues, hamo pisces capi solent, ita infidiosis his beneficiis alios captant, eorumque inhiant opibus. Quae quidem uiscata beneficia recte uitari iubet SENECA, (d) tutamque, negat, quemquam agere posse uitam, nisi qui illa, ut scopolos, fugerit. Plura de hamatis his uiscarisqne beneficiis nosse si tua interest, ea, quae MARTIALIS, pluribus locis, de iis attulit, leges et expenes. (e)

Haec de liberalitate illiberali. Liberalitatis generosae germanaque naturam indolemque, Illustris SYLVERSTAINII exemplo, dum demonstrare orationibus, cras habendis, animus est, rogo Comitem Illustrissimum, Senatum Amplissimum, ceterosque Gymnasi litterarumque fautores, ut praesentia sua audiendique studio nobis ne defint. P. P. GorlicI, cl^olccLIII, d. xvii Maii.

(b) Sallust, Bell. Cat. Cap. 52.

(c) Ita PLINIVS: Sit liberalis, non ut iisi, qui iis potissimum donant, qui donare maxime possunt. Hos ego VISCATIS HAMATIS que muneribus non sua promere puto, sed aliena corripere. L. IX. Epift. 30. et in Panegyr. Nonne ut Regum, ita Caesorum munera, illitos cibis HAMOS, opertos praeda laqueos imitabuntur cum priuatissimis facultatibus uelut hausta et multiplicata, retro secum, quicquid artigant, referant.

(d) Epift. VIII.

(e) Lib. VI. epigr. 63. Lib. V. ep. 56.

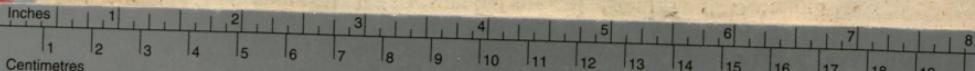
mc

Hf
1168

X 231.6836

JK
44.

ORATIONES SYLVERSTAINIANAS
INDICIT
DE
LIBERALITATE ILLIBERALI
PRAEFATVS
FRIDERICVS CHRISTIANVS BAVMEISTERVS, R.
GORLICI, d. xvii Maii, ccccLIII.
EXCVDEBAT IO. FRIDER. FICKELSCHERERVS.

Farbkarte #13

B.I.G.

